

Alkotmánybíróság
1015 Budapest Donáti

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1273-0/2013
Érkezett:	2013 AUG 21.
u. 35-45.	
Példány:	1
Kezelőiroda:	<i>cs</i>
Melléklet:	<i>8+2</i>
Tisztelt Alkotmánybíróság!	

EGRI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
Ügyszám:	4.87/2011/25
Érk.	2013 AUG 08.
Postán, (kézből, elektronikusan, faxon.)	
példány:	1 melléklet: 8

Alulírott [redacted] a [redacted] [redacted] a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, [redacted] ügyvéd [redacted] [redacted] útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §. alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy Magyarország Alaptörvény-ellenesség okán semmisítse meg a Kúriának a felülvizsgálat keretében hozott Mfv.III.10.565/2012/7. számú ítéletét (amelyet 2013.06.10. napján meghatalmazott útján vettem át) és az Egri Munkaügyi Bíróság 4.M.87/2011/22. számú ítéletét melyet a Kúria ítéletével helybenhagyott, továbbá a hivatkozott per alapjául szolgáló, a Heves Megyei Kormányhivatal Egészségbiztosítási Pénztár Szakigazgatási Szerve (korábban: Észak-magyarországi Regionális Egészségbiztosítási Pénztár) alperese által meghozott Ikt. szám: 24578-10-2103/2010. (Nytsz./Sorszám: 6/2010.) számú első fokú határozatát, amelyet az Országos Egészségbiztosítási Pénztár (1139 Budapest, Váci út 73/A.) Nyt.szám: 86733-95-995/3/2010. számú másodfokú határozatával helyben hagyott, mivel azok sértik Magyarország Alaptörvénye Alapvetésének C) cikkének (1). pontjában rögzített hatalom megosztásának elvét. Konkrétan a bíróságról szóló rész 25. cikkének (2) bekezdésének b. pontját, mégpedig azért mert a jelölt közigazgatási határozatok törvényességét sem az. I. fokú, sem a felülvizsgálati bíróság nem vizsgálta, hanem pótolni akarta annak ebbéli hiányosságait.

Az általam hivatkozott ítéletekben a fenti hivatkozott rendelkezés következők miatt sérült:

A közigazgatási ügyem lényege az volt, hogy az Észak-magyarországi Regionális Egészségbiztosítási Pénztár megszüntette biztosítási jogviszonyomat, melyet az Országos Egészségbiztosítási Pénztár helybenhagyott (határozatok mellékelve) és megszüntette az ezen alapuló gyermekgondozási díj (GYED) ellátásomat. Az Észak-magyarországi Regionális Egészségbiztosítási Pénztár 24578-10-2103/2010. számú határozatának indoklása szerint (miután a bizonyítékok köréből két nyilatkozatot, vallomást is kizárt törvénytelenység miatt) ennek az volt az oka, hogy a körülményekből azt vélelmezte, hogy a szerződéskötési szabadsággal visszaélve azért kötöttük a munkaszerződést, hogy magasabb összegű ellátásban részesüljek.

Az értékelte körülmények a következők voltak:

- a munkaviszonyt olyan céggel létesítettem melyben a férjem (kisebbségi) tulajdonos volt;
- a lakóhelyünk a cég székhelye (központi ügyintézés helye), ahol a munkavégzés folyt;
- munkakezdés előtt nem folytattak le egészségügyi vizsgálatot az alkalmasságom vonatkozásában.

Mindezen következtetésre az Észak-magyarországi Regionális Egészségbiztosítási Pénztár egy több eljárási hibát is tartalmazó eljárásban meghozott, majd visszavont határozat újbóli meghozatala során jutott.

Az I. fokú bírósághoz benyújtott keresetek lényege az volt, hogy a közigazgatási határozat törvénytelen, mivel az eljáró hatóság az abban tett megállapításait nem bizonyította (csak vélelmezte), a tényállást nem tárta fel kellő mértékben, így sérti a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 2.§ (3) bekezdését, 3.§ (2b) bekezdését és 50.§ (6) bekezdését. Sajnálatos módon, az ügy végén jutott el a Kúria az ügyünk bizonyítandó adekvát tényállásához az alábbiak szerint:

„A közigazgatási határozat biztosítási jogviszony tárgyában keletkezett, biztosítási jogviszonyt keletkeztető tényleges munkavégzés hiánya volt a jelen eljárásban az eldöntendő jogkérdés, így a szerződés érvényességére nézve megállapításokat nem volt módja a bíróságnak tennie, az túlmutat ezen per keretein.” (Kúria Mfv.III.10.565/2012/7. számú ítélet 7. oldal harmadik bekezdés)

Ezzel teljesen egyetértek és ezt kellett volna a közigazgatási ügyben is a hatóságoknak bizonyítani, de erre irányuló cselekményt nem is végzett sem az I. fok sem a II. hatóság, azaz a munkavégzés hiányát nem vizsgálta, így meg sem állapíthatta sem annak hiányát sem annak megtörténtét. Mivel a bizonyítás lefolytatási, tényállás tisztázási kötelezettségét nem teljesítette, így a Pp. 336/A.§ alapján ebben a körben bizonyítási teher is a hatóságot, alperest, illette, amit a bíróságnak meg kellett volna állapítania.

Az Egri Munkaügyi Bíróság, mint közigazgatási bíróság ebben az ügyben azáltal sértette – illetve ennek hatályba tartásával a Kúria is – álláspontom szerint a hivatkozott alaptörvényi rendelkezést, hogy a közigazgatás által el nem végzett bizonyítást maga akarta pótolni, azaz a közigazgatás „harmadfokává” vált.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952 évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 336/A.§-nak nemcsak a tisztességes eljárás jogának biztosításán keresztül van jelentősége, hanem a hatalommegosztás elvét is szolgálja. Ha a bíróság anélkül, hogy arra jogszabályi lehetősége, kötelessége lenne bekapcsolódik egy bizonyításba, úgy álláspontom szerint, a jogszabályi felhatalmazás hiányára figyelemmel óhatatlanul „elfogulttá” válik, mivel az egyik peres felet illető bizonyítási terhet mintegy magára veszi, hivatalbóli bizonyítás lefolytatásával.

A Pp. ezért is rendelkezik az eljáró bíró kizárásáról akkor, ha előzőleg az ügy részese volt. Nincs abban semmi különbség, hogy a bíró előtte vagy utólag részese az ügynek.

Álláspontom szerint – nem megkérdőjelezve az ügyben eljáró bíróságok pártatlanságát és függetlenségét – az előzőek miatt nem állt a bíróság módjában a közigazgatási határozat törvényességét megállapítani, ami ebben a formában sérti Magyarország Alaptörvényét.

A Kúria ítéletének a bizonyításra vonatkozó részei különösen a Pp. 336/A.§-ra figyelemmel, alkalmasak a fent előadottak alátámasztására:

A Kúria ítéletének 6. oldalának utolsó előtti mondata, rögzíti, hogy mind a közigazgatási szerv, mind a munkaügyi bíróság lefolytatta a bizonyítást. Ez a hivatkozás álláspontom szerint ellentétes a Pp. 336/A.§-val. Továbbá a Kúria ítéletének 5. oldalán, amikor az alperesi véleményt rögzítik, akkor az alperes arra hivatkozik, hogy az általa végzett bizonyításon túl (habár kettő nyilatkozatot visszavont, így bizonyítéka nem maradt, csak véleménye) a bíróság a tanúk meghallgatásával feltárta a tényállást.

Visszatérve a 336/A§-ra, azon belül a Kúria ítéletének 7. oldal utolsó szakaszában tett értékelésére, miszerint ezen előírás nem sérült mivel a döntés indoka kitűnik a határozat és az

ítélet indokolásából, a „túl” szabad mérlegelésen kívül elkeserítő és az látható, hogy nem tulajdonít senki jelentőséget a bizonyítási kötelezettségnek.

Az előző hibás eljárásnak van egy fontos rendszertani jelentősége is, mégpedig azáltal, hogy aki a Ket-ben ügyfél, annak más jogai vannak, mint a bíróságon tanúként. Ezáltal áttranszformálódik az ügyféljog, azaz az ügyfél, ha akar nem nyilatkozik, de attól a bizonyítási kötelezettség a hatóságé.

Az én meghallgatásom is tipikusan egy ilyen helyzet, azaz az ügyféljogomat át akarták transzformálni. Nekem egyébiránt nem volt szándékom arra, hogy ez elmaradjon, de ha már ez ilyen központi témává vált, akkor alapvetően innen kell vizsgálni és így a Kúria megközelítése is téves. A Kúriának a pert eldöntő megközelítése is ezt támasztja alá, amikor a 6. oldal utolsó mondatában kijelenti, hogy nekem kellett volna bizonyítani a munkavégzés tényét (pedig azt a bírósági tanúk bizonyították). Ez a közigazgatási ügyek természetével teljesen ellentétes hisz leszögezte, hogy a munkavégzés hiánya a perdöntő és azt kellett volna bizonyítani a közigazgatási szervnek, nem pedig nekem az Ő véelmét megdönteni.

Kiragadok egy eljárási cselekményt az Egri Munkaügyi Bíróságtól, amely az előzőeket ékesen bizonyítja:

A 2012. február 22-i tárgyaláson a bíróság berekesztette a tárgyalást mivel a Feleknek nem volt bizonyítási indítványa. A következő tárgyaláson újra megnyitotta azt és a saját indítványa alapján tanúként idézett, amin nem tudtam megjelenni ki is menttem magam. Ezen a tárgyaláson a bíró a saját előre elkészített ítéletet kihirdette majd utólag a meg nem jelenést felrótta. Erre az élethelyzetre (ezt kell a jognak megfeleltetni) mondják azt: „no comment”, mivel a lehetséges tanúvallomásom tartalmától függetlenül alakította ki előre az ítéletét.

A Kúria a Ket. 50.§ (6) bekezdésre irányuló törvénytelenséget nem értékelte (minden mást igen), holott mindvégig az volt a meghatározó.

A közigazgatási szerv a véelmét a Felek akarati elemén keresztül építi fel, amelyet a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959 évi IV. törvény 207.§(1) bekezdése rögzít, amiből a munkajog kivált, tehát ez is lehet tárgya az ügynek. Akarati elemet viszont úgy vizsgálni, hogy a feleket nem hallgatja meg és meg sem kísérli azzal csak azt bizonyítja, hogy az alapelvekkel sincs tisztában. Az, hogy ebben a bíróság partner elkeserítő és egyben sérti az Magyarország Alaptörvénye szabadság és felelősség rész XXVIII. Cikkének (7) bekezdésében szereplő jogorvoslati jogot.

A közigazgatási ügyek korlátozott tartalmú felülvizsgálati jogorvoslati szabályozása is megalapozza ezt, ami veszélyes mivel a bíróságok nem tudják kijavítani a hibájukat.

Az ügy adekvát tényállása az, hogy nem végeztem munkát, amelynek bizonyítására a közigazgatási szerv kísérletet sem tesz, de minden jogorvoslaton átmegy. Ez veszélyes folyamatokhoz vezet, habár már általánossá vált a joggal való visszaélés.

Sokszor belekezdtek abba, hogy a lakásunkon nem végezhattünk munkát. Ez nyilvánvaló tévedés, hisz egy személyegyesítő társaságnak a székhelyén, ahol a központi ügyintézés folyik, ott végeznek munkát. A férjem itt érte el a bevételét. A szabad mérlegelés itt azt jelentette, hogy erről az oldalról sosem vizsgálták, hiába jeleztem, habár az egy köztudomású tény, hogy a személyegyesítő társaságok székhelyén történik munkavégzés. Itt is nyilvánvaló, hogy a bíróság a közigazgatási szerv véleményét magáévá tette, úgyhogy az én felvetésem nem értékelte.

Mellékelem még az ügygel kapcsolatos: „Az OEP utólagos vizsgálatáról” és az „Az ombudsman az anyák és újszülöttek szociális biztonságáért”szóló iratot.

Nyilatkozom arról, hogy a jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem, további jogorvoslati lehetőség (másképp) nincs számomra biztosítva.

Nyilatkozom arról, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt (illetve az már a mellékeltek szerint lezárult), illetve arról, hogy nem kezdeményeztem perújítást (jogorvoslatot a törvényesség érdekében) az ügyben.

Kelt: Eger 2013. július 31.

Indítványozó képviselőjében:

 ügyvéd

Mellékeltek:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
3. Érintettséget alátámasztó dokumentumok (Észak-magyarországi Regionális Egészségbiztosítási Pénztár Ikt. szám: 24578-10-2103/2010. (Nytsz./Sorszám: 6/2010.) számú első fokú határozata, Országos Egészségbiztosítási Pénztár Nytszám: 86733-95-995/3/2010. számú másodfokú határozata, Egri Munkaügyi Bíróság 4.M-87/2011/22 számú hozott ítélete, a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv.III.10.565/2012/7. számú ítélete)
4. Iratok: „Az OEP utólagos vizsgálatáról”, „Az ombudsman az anyák és újszülöttek szociális biztonságáért”